

متن پرسش

بسم الله سلام استاد گرانقدر: در مسیر انجام واجبات یا ترک محرمات خیلی دچار سستی انجام می‌شم و کیفیت اعمال بسیار پایین می‌اد، خودم حدس می‌زنم از عجب پنهان یعنی وقتی خوب عمل می‌کنم و مدتی همه چی راضی کننده است هرچند در زبان میگم خدایا من رو ببخش یا من عملی ندارم ولی در دلم و ذهنم خطور میکنه که مگه چته نماز شب میخونی و خمس میدی و... و بعدش تا مدتی ضعیف میشم که احساس گناه و دوری از خدا دارم یعنی حتی نماز صبح بعضا قضا میشه یا حال دعا و مناجات ندارم. فقط نماز واجب اونم نه با حضور و توجه و سالهاست که این حالتها برای من ادامه داره چه کنم؟ میخوام ثابت باشم نه ی مدت خوب قرآن بخونم ی مدت اصلا سراغش نرم آیا شما هم فکر می‌کنید مشکل از عجب یا چند وجهی راه درمانش چیه؟ چکار کنم اگر همش در حال کار خیر و عبادت بودم باز از خودم راضی نشم؟ خدا خیرتون بده.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به حضور تاریخی در انقلاب اسلامی و شایسته شدن برای این حضور فکر کنید. امری که موجب شد شهدای عزیز ما ره صد ساله را یک شبه طی کنند. با چنین افقی خود به خود شور اُنس با خدا و دعا و مناجات به صورت حضوری و وجودی برای انسان پیش می‌آید. مانند دعای کمیل‌های جبهه و راز و نیازهای شب‌های حمله. موفق باشید